

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za en mesec 1 gid. 40 kr

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za en mesec 1 gid. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. vošč na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 127.

V Ljubljani, v torek 6. junija 1893.

Letnik XXI.

Rusini pri papežu.

Dne 29. m. m. bili so pod vodstvom prevzvišenega gosp. metropolita Sembratovića in dveh škofov rusinski romarji v avdijenci pri sv. očetu. Romarjev je bilo kakih 150, med njimi 50 duhovnikov in mnogo kmetov. Skoro vsi lajki so bili v narodni obleki. Metropolit je prečital latinsko adreso, v kateri se omenja, da stopajo pred papežev prestol verniki rusinsko-katoliške, s tristoletnim mučeništvom okinčane cerkve, katera je po dolgih bojih z razkolom in po mnogem prelitju krvi našla varstvo pod milim žezlom avstrijskega cesarja.

Ker jo razsvetljujejo žarki božje resnice in objemlje ljubezen sv. Stola, ni odšla le žalostni osodi mnogih škofij, ki so prišle pod rusko gospodstvo, temveč je živahno delovala v večni in častni blagor naroda.

Sveti oče je odgovoril na to adreso tako-le:

„Ljubljani sinovi!

Ko nam prihajajo od vseh strani častitke, ko smo po božji milosti doživeli petdesetletnico škofstva, vsprejemamo jako veseli čestitko, katero danes izroča ljubezni vredni gališko-rusinski narod. Vaše udanostne izjave, ljubljani sinovi, so naše srce posebno prijetno ganile, ko ste z ustmi metropolitovimi ljubeznjivo izjavili, da smo vas očetovski in posebno varovali.

Že davno smo — že samo spomin na to nas veseli — mnogo storili z božjo pomočjo v vašo skupno blaginjo. Glavna stvar je, da smo obnovili slavni, za vaše prednike v vsakem oziru jako zaslužni bazilijanski red, ki je že bil popolnoma opuščen. Storili smo to s skrbnostjo in utemeljenim upanjem. Če je v prejšnjem času, ko je ta red cvetel, vaša cerkev tako lepo cvetela, morala se je njena moč z istim sredstvom osvežiti in okrepčati.

In lahko se veselimo bogatih plodov, ki iz tega, kakor je nam znano, s sodelovanjem škofov, najlepše zoré, da imajo škofje in duhovščina že za važna opravila pomočnike in jih bodo v bodoče še več imeli.

Ravno tako smo ustanovili nov škofijski sedež v Stanislavu, da je moč boljše skrbeti za izveličanje duš v obširni deželi. Da bi vaš narod prejemal dobrote katoliške vere na časovnim razmeram primernejši način, smo dali sklicati provincijalno sinodo v Levov, katere že ni bilo skoro dvesto let, in odposlali moža preskušene modrosti, da jo je vodil. Sploh nismo opustili nobene priložnosti, kadar bi mogli vam koristiti.

Priznati pa moramo v slavo Rusinom, da za naše namere in skrbi niso bili neobčutljivi, da jim ustrezajo z gorečnostjo in marljivostjo, kar nam dokazuje njih romanje iz take daljave k grobu sv. Petra kot svetišču resnice in podpori krščanske moči.

Vi sami, ljubi sinovi, ste ravnokar priznali, da iz vaših besed odseva neka pripravljenost k pokorščini, tako da drugoga od nas z večjim hrepenenjem ne pričakujete, kakor opominov in predpisov. Pred vsem moramo opominjati škofe v jako važne stvari, katere jim naklada njih pastirska skrb: da se bogoslovci v cerkvenih semeniščih najbolje vzgajajo.

Posebno morate misliti na posvečenje duš, učni red, zlasti pa na disciplino, za načelnike nastavlajte le take, ki kažejo trden značaj in živ duhovniški duh. Duhovščini posebno priporočamo pokorščino proti škofom in jedinstvo med seboj. Če bode mej duhovščino pokorščina in jedinstvo, bode imela pri narodu blagodejni ugled.

Modri sklepi sinode se bodo uveljavili in odpadle in izginile bodo različnosti v obredih, ki so bolj škodljive, nego se navadno misli. Z jednako skrbljivostjo goji duhovščina mej narodom v vse

uporabljivo pobožnost, in tudi se ne obotavljajte uvajati nekaterih pobožnostij, ki so v navadi pri latinceh. Vsled tega grški obred ne bode trpel, pač pa se bode utrdila vez z latinsko in rimsko cerkvijo.

Mi želimo, da je naklonjenost in složnost mej grško in latinsko duhovščino jako velika; da obojestranska duhovščina, poklicana k deležu istega Gospoda in služeča mu v jednom in istem stanu, z mejsebojnimi vzgledi druga drugo vzpodbuja in podpira v svetosti in ljubezni.

Ves narod naj se pa katoliške vere tako trdno drži in jo tako spoštuje v življenju in delovanju, kakor je ta najboljša stvar vredna. Naša naročila, bomo izdajali od časa do časa, naj je škofje vestno vsprejemajo in pridno izvajajo in se skrbno varujejo nevarnostij tmot in starih popačenostij.

Posebno pa opominjamo, da s pastirsko modrostjo vedno pazite, da se lahkovernost preprostih ne bode motila z zalezovanjem nekatolikov, posebno z varljivimi knjigami.

Naš nagovor, ljubljani sinovi, je dolg, ali baš v tem spoznajete našo apostolsko skrb, ki nas sili, ne samo zaradi vas, temveč zaradi mnogih drugih, katerih blagor je z vašim združen na poseben način. Kajti mi zaupamo tudi, kakor naš prednik Urban, katerega pomenljiv izrek ste navedli, da se izliva iz goreče vere in čistih pravov rusinskega naroda moč, ki vzdrami one vzhodne narode, katere že rimska cerkev dolgo kliče in vabi v naročje. To jako prijetno upanje Bogu priporočujoč, prosimo veliko Mater Božjo, arhangelja Mihaela in mučenika Jožefato, s katerih varstvom se v vas nebeška milost slednji dan množi, in srečno predznamenje izpolnitve teh želja bodi apostolski blagoslov, katerega podelujemo v največji ljubezni vsem posameznikom, škofom, duhovščini, in vsemu vašemu narodu.

LISTEK.

Prah in pepel.

Spisal P. L. Coloma. Prevel Basnigoj.

(Dalje.)

IV.

V Lombardiji na podnožju Alp izvira ob skali v neki špilji zdravilen vrelec. Strma pot drži k njemu. Bolnike nosijo k studencu ali pa morajo jezdit na mulah v vedni nevarnosti, da zdrčijo v brezno ter se ozdravijo za večno. Ne posebno daleč ob levi je Monca, nekdanje glavno mesto lombardsko-benečanskega kraljestva. Na desno vede cesta v Monako, v svetovnoznano „corbeille de fleurs“. Pod svojim cvetjem pa krije to mesto strupeno kačo, ki je preplavila že zemljo z grobovi in samomorci. Badenska „ruleta“ (igra s kroglicami), pregnana iz Nemčije je otvorila v tej mali kneževini svoje sijajno igrišče.

Dobičkalnost je sezidala ob zdravilnem studencu hotel. V njem seveda nima bolnik kapele, pač pa plesno dvorano, kjer se lahko pripravlja na smrt. Poleg te je tudi „ruleta“ — monaška podružnica — kjer lahko priigra denarja za dostojen pogreb. Grozno je, če plešejo ljudje ob zvokih glasbe, ljudje, katerih ude oblije vsak čas mrtvaški pot. In grozno je gledati, kako koščena, obnemogla roka

zastavlja in igra za denar, ki je bil že zabeležen v oporoki. Tam se vmešavajo med poštene tujce, ki se pridejo zdraviti, igralci iz „Contamine de Monaco“, klativitezi in sleparji se dričajo ob igralnih mizah, kakor gnusne podgane prežeče na odpadke. Tam done vsi jeziki, tam kroži vsak denar, tam se gode vse sramotne hudobije.

Včasih se nenadno prikaže tudi smrt, da izbere žrto iz te luže boleznij in hudobij. Toda v hotelu se nadaljuje mirno ples, igra in trpljenje.

Leta 18***, meseca velikega srpana, pridem v ta hotel. Spremljal sem bolnega patra — redovnika, ki se je prišel zdraviti k temu studencu. Bolniku je bilo nekega večera bolj slabo. Za to je šel poprej v posteljo. Jaz sem pa v sosednji sobici pisal ob lojevi sveči neka pisma. Komaj pričem, pa nekdo potrka.

Bila je hišna, ki me je klicala k nekemu umirajočemu. Vzajem hitro razpelo in hitim za dekletom po dolgem hodniku.

„Ali je bolniku res tako hudo?“ poprašam.

„Mislim, da je že umrl“, odgovori hladnokrvno dekle. „Davi mi je naročil, da naj privedem k njemu duhovnika, ki ga je videl pri studencu. Pa sem pozabila. Zvečer pogledam k njemu, da pozvem, če česa potrebuje. Toda ni mi odgovoril. Bilo ga je grozno gledati, kako je imel odprta usta in upiral oči v strop.“

Sedaj ni bilo časa karati lahkomisljenke, čeprav je zelo zaslužila. Podvizal sem se in prašal, če je bil zdravnik pri njem in kaj da je rekel?

„Zdravnik?“ čudi se dekle. „Ne vem! Ni se prišel zdraviti, marveč igrat „ruleto“. To je uboga para; saj plača na dan le tri lire.“

Ko sva prispela v zadnje nadstropje, obstoji pred priprtimi durmi hišna. Poslovi se meneč, da gre praviti gospodarju, da bo dal zagrebsti človeka, o katerem še vedela ni, ali je mrtev ali ne.

Stopim torej sam v tesno sobo. Dva stola, miza in postelja je bila vsa hišna oprava.

Na postelji je ležal mož. Težko je dihal, usta imel odprta, oči pa zatisnjene. Bela, nežna ročica, kakor ženske, držala je krčevito staro obleko. Gotovo jo je mislil bolnik obleči.

Ob sveči, ki je brlela, opazoval sem njegov obraz. Smrtna znamenja so bila že zarisana vanj.

Bolnik je imel kakih 40 let. Rudeče lice, znamenja, da je vžival preveč opojnih pijač, bile so počrnele. Zato so bile zelo očitne na propledelem obrazu. Toda to mi ni potrla poguma. Mislim, da je bil morda pijanec, hudodelnik, brezbožnež ni bil. Ker je zahteval duhovnika, pokazal je, da mu ni ugasnila še popolnoma vera. Ta ostanek vere je pa široka globel med pravo brezbožnostjo in pa lahkomisljenim razkošjem. (Konec sledi.)

Prvi javni katoliški shod na Goriškem.

(Priredilo „Katoliško delavsko društvo“ 23. maja v Mirnem.)
(Dalje.)

Ko so pevci utihnili, spregovoril je veleučeni gosp. spiritual dr. J. Pavlica o delavskem vprašanju. Govornik pravi, da bi pikdar ne bil zapustil svoje velike družine doma, da ga ni naprosil preč. g. župnik. Na besede takega moža pa je moral priti.

Za tem izraža govornik svoje veselje, da imajo v Mirnem delavsko društvo, ki se imenuje katoliško. To je lepo posebno dandanes, ko se to ime povsod in tudi pri nas smeši in grdi. Ljudi je imena sram, če tudi zagotavljajo, da so katoličani. Lahko pa je govoriti v društvu, ki je slovensko in katoliško, ker se ni bati, da bi se ne razumeli ali pa da bi si s kako manj točno besedo zamerili.

Preč. g. župnik je želel, da naj bi Vam pojasnil: delavsko vprašanje. Govoril bom 1. Kaj je delavsko vprašanje? 2. Kaj namerjamo pri nas s katoliškimi delavskimi društvi?

Na to je govornik šaljivo pojasnil, kaj je vprašanje in naslikal ob kratkem na grozno navskrižnost in nasprotnost mej delavci in gospodarji. Ta prepir je največi in na svetu in najbolj nevaren zato, ker je delavcev silno mnogo in je njih trpljenje veliko. Hudobni ljudje pa je podpihavaljo in dražijo. Gospodarji sami so večkrat brez vere in vesti, včasih pa pri vsi dobri volji ne morejo pomagati. Vsi se povprašujejo, kako poravnati ta razpor, kako oblažiti sovraštvo ali z drugimi besedami vpraša se: 1. Od kod vzeti delavcem kruha? 2. Kako delavce zadovoljiti?

Najprej pa rešimo vprašanje: Kako so delavci kruh izgubili?

Govornik pobija krive misel, češ, da je ljudi preveč na svetu. Ravno nasprotno je res: kruha je še preveč, da se moramo s carinami braniti preobilega žita iz Rusije in Amerike. Pravi usroki so:

1. Svoboda ali prostost napovedana zdaj 100 let na Francoskem. Človek naj bo svoboden ko riba v vodi, tedaj se zgodi, da velike ribe male pojedó. To se je tudi zgodilo. Govornik navaja izglede, ki so bili ljudem posebno jasni, da so se jih glasno veselili.

2. Pomagali so stroji, kateri bi se ne bili smeli uporabljati brez pridržka za privatne koristi, ampak na korist cele občine.

3. Pridružila se je grozna lakomnost in grabežljivost velikih kapitalistov. Nesreča je hotela, da so bili veliki kapitalisti z večine židje, kajti lakomnost je že iz sv. pisma znana. Ti so zdaj naši prvi gospodarji.

4. Krivi nauki: da je človek žival. Tedaj se sme z njim ravnati ko z živino. Vse pagnske zmote so vstale iz groba. Občestvo se vedno bolj deli v dve vrsti silno bogatih in silno ubožnih. Liberalni učenjaki so se zmislili polno sredstev, kako bi ubožni rod zmanjšali in zatirali. O sredstvih ostudnih nečem govoriti kristjanom, ali povedati hočem, da je neki angleški učenjak (Marcus) navetoval ubožne in bolne otroke moriti z ogljenčvo kislinó. Evo Vam svobodo, enakost, bratoljubje, kakršno obeta svet namesto sladkega jarma Kristusovega.

5. Delavci so vsi razdraženi in zdvijani. Kaj bo ostalo od vse naše kulture, ako vzdignejo kedaj svoje krepke pesti in udarijo po vsem, kar jim pride na poti? Ostale bodo skoraj razvaline!

Pomagati je treba in hitro.

Kdo naj dá delavcem kruha? Kdor ga ima. Proč z ono prostostjo in jarem Kristusov zopet založimo vsem narodom, vsem stanovom.

Kako zadovoljiti delavce? Človek ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki pride iz božjih rok. V teh besedah je ključ temu vprašanju.

II.

Kaj namerjavamo mi? — Pravijo, da pri nas ni nobene nevarnosti, kar ni res. Izhajal je že v Tratu socialistični list v slovenskem jeziku. Ako so torej imeli že glasilo — je mnogo okuženih. Dalje navaja govornik še nekoliko drugih razlogov, zakaj nam je treba snovati delavska društva, ki naj se zvežejo in naj bodo katoliška. Katoliškim društvom pa mora biti vedno eden glavnih namenov: lepo krščansko življenje, ljubezen do Kristusa in Njegove cerkve. Po današnjem zborovanju recimo — sklenil je govornik —

zložni delavci in gospodarji, duhovniki in posvetni: „Nečemo poslušati svéta ali njemu služiti, ker je nehalen in brezsrčen, ampak naš Gospód je naš Bog. Prepričani smo, da samo v Kristusu in Njegoví cerkvi najdemo narodi časno in večno srečo.“
(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. junija.

Resnost položaja na Češkem dobro spoznava glasilo realistov „Čas“, ki priporoča češkým politikóm, da bi manj kričali, ali neustrašeno in odločno postopali. Če se sedaj Mladočehi umaknejo ali pokažejo najmanjšo slabost, pa bodo uničeni kakor stranka in bodo neizmerno škodovali češkemu narodu. — „Opavský Tydenník“ pa priporoča slogo češkým politikóm. Ta list pravi, da ni politik, pa tudi domoljub ne, kjer misli, da ni treba v sedanjem boju kacega stanu ali kacega sloja prebivalstva. Če hočejo Čehi zmagati prevzetne Plenerjevce, naj se zedinijo mej seboj. Temu listu se zdi, da je sloga lahko mogoča. To se je že videlo na konferenci v novembru in pa letos v deželnem zboru, ko so Staro- in Mladočehi navadno skupno postopali. Svet šleškega lista ni slab, ali najbrž ne bode našel poslušnih ušes. Mladočehi nikdar ne bodo popustili napadov na druge stranke, ker s tem prikrivajo svoje lastne politične nevspehe. Saj tudi v najresnejših časih mladočeški listi bolj napadajo Staročehe in veleposestnike nego liberalne Nemce.

Csakyjev ukaz. Veliko veselje liberalcem je napravilo ogersko najvišje sodišče, ker je obsodilo komornskega opata Molnárja zaradi več prestopkov proti Csakyjevemu ukazu, da se krsti otrok iz mešanih zakonov morajo naznanjati drugoverskim dušnim pastirjem. Nižje sodišče je bilo opata obsodilo v dvomesečni zapor in zgubi pravice voditi matrike. Opat se je proti tej razsodbi pritožil, ker po njegovi misli ministrov ukaz niti ne velja. Najvišje sodišče je razsodilo, da je omenjeni ukaz zakonit in priznalo, da so duhovniki kot vodje matrik javni uradniki in se torej lahko obsodijo, da se od tega posla odstavijo. Ozirajoč se na razne olajševalne razloge, posebno na sedanji prepir mej državo in cerkvijo je sodišče znižalo kazen na 70 gld. globe. Učni minister je zahteval, da se mu pošlje prepis razsodbe z razlogi vred. Ta razsodba bode imela tudi to posledico, da bodo sedaj katoliški župniki vselej obsojeni zaradi rušenja ministrovega ukaza. Dosedaj jih je bilo nekaj oproščenih, ker nekateri sodniki neso bili prepričani o veljavnosti ministrovega ukaza.

Ogerska nezavisna stranka. Vladni pristaši si na vso moč prizadevajo, kako bi pripravili nezavisno stranko, da bi podpirala vladno proticerkveno politiko. Sedaj razširjajo novico, da je Kosuth izrekel svoje obžalovanje, da se je stranka razcepila baš zaradi proticerkvene politike, katero bi po mnenju njegovem morala podpirati vsa stranka. Nezavisna stranka se pa za vse to dosti ne zmeni. Vladni pristaši pa agitujejo po deželi pri zaupnikih nezavisne stranke, da se izreko za vladno politiko na shodu stranke, ki se ima neki sklicati. Novi načelnik nezavisne stranke se je pa baje izjavil, da se on in njegovi somišljeniki za sklepe ne bodo dosti zmenili. Voljeni so na pet let na podlagi programa, katerega se drže, in ta čas jim nima nikdo dajati instrukcij. Vladi torej nič kaj po sreči ne gre. Brez nezavisne stranke bode pa še v zbornici poslancev težko dobila veliko večino, ker Apponyijevi stranki tudi ne more zaupati. Majhna večina pa vladi ne zadošča, ker ne gre le za to, da se vladne predloge vsprejmejo, a da pritisne na gospodsko zbornico, češ, večina je tako velika, da se lahko reče, da je velika večina prebivalstva za vladno politiko.

Cesarjev nagovor delegacij. Ruski listi so jako zadovoljni z nagovorom, s katerim je cesar nagovoril delegacijo. Posebno za veselo znamenje zmatrajo, da se trodržavna zveza in pa najnovejši dogodki na Balkanu ničesa ne omenjajo. Ta nagovor bode utrdil dobre odnošaje mej Rusijo in Avstrijo in mnogo pripomogel, da se ohrani evropski mir. Ruski listi tudi z veseljem naglašajo, da se za vojsko od delegacij letos malo manj zahteva, kakor se je vlani.

Ulsterski parlament. V Ulstru snuje se velika organizacija proti irski samoupravi. Vsa dežela izvoli nekaj odbor iz 600 zastopnikov, kateri bode ukrepal, kaj je storiti, da se prepreči irska samouprava. Iz tega odbora se bode pa izvolil odsek 40 članov, ki bode imel nekako izvrševalno na-

logo. Ta ulsterski neoficijalni parlament se snide že v juliju. Do ta čas se bodo pa že po vsej deželi izvršile volitve sanj. Konservativci podpirajo seveda Ulsterce v njih uporu proti vladnim nameram. Tudi denar za vso to veliko organizacijo pride najbrž iz Anglije, posebno od onih angleških veleposestnikov, ki imajo posestva na Irskem.

Srbija. Voljeni radikalci baje po večini pripadajo skrajni skranki, ali Dokić vendar ostane ministerski predsednik. Vlada se bode le nekoliko premenila. Najbrž izstopita naprednjaška ministra. Mej voljenimi naprednjaki je šest bivših ministrov in pa trije vseučilišni profesorji. Po nekaterih krajih je bil pri volitvah pritisk od strani radikalcev in tudi brez vseh izgredov ni bilo. Naprednjaki se sklenili več radikalcev zaradi tega nepostavnega postopanja pri volitvah ovaditi sodišču.

Belgijsko vojno ministerstvo dela priprave za povečanje sile in boljše izvežbanje vojske, ravno tako, kakor bi v kratkem bilo pričakovati kake vojne. Poslednji čas je bilo veliko vojaških vaj in mobilizacijskih poskusov. Izdelujejo se predloge, s katerimi se vpelje občna vojaška dolžnost, ali pa vsaj izdatno pomnoži vojska. Belgiji je pa treba dobre vojske ne le zaradi vnane, temveč tudi zaradi notranje nevarnosti, ki preti od socialistov. Delavci nikakor ne bodo še zadovoljni z občno volilno pravico, temveč bodo zahtevali še mnogo drugih reform in s svojimi zahtevami najbrže ne bodo posebno zmerni. Republikanski duh je tudi močno razširjen po deželi.

Socijalne stvari.

Vprašanja za ustno obrtno enketo.

A. Dokaz sposobnosti.

I. Izpit za pomočnike in mojstre pri rokodelskih obrtih.

1. Naj se bi dokaz sposobnosti popolnil z obveznim pomočniškim in mojsterkim izpitom ali le z jednim teh dveh izpitov?

2. O čem naj bi se izpraševalo pri teh izpitih?

II. Vpeljava dokaza sposobnosti za druge obrtne vrste.

3. Se li naj raztegne dokaz sposobnosti za rokodelske obrte tudi na tovarnarje, kateri izdelujejo v svojih zavodih take stvari?

4. a) Je li potrebno, da se zahteva dokaz sposobnosti od ljudij, ki začno kak trgovski obrt?

b) Kakšen naj bi bil ta dokaz sposobnosti?

B. Nastop, obseg in izvrševanje obrta.

6. Naj li obrtno oblastvo povpraša dotično zadruho za mnenje, predno komu dovoli kak rokodelski ali pridržan obrt, in če se mora držati tega mnenja?

7. a) Ali naj to velja tudi pri odločevanju o obsegu kacega obrta po § 36 obrtnega reda?

b) Vprašajo naj li obrtna oblastva zadruho in če so dolžna se držati njenega mnenja, kadar je dvom o obsegu kacega obrta?

8. Naj se li zahteva, da obrtnik, kateri potrebuje za popolno dovršitev svojih izdelkov kaci del drugih obrtov, dá izvršiti ta dela samostojnim obrtnikom dotičnega obrta ali dotičnih obrtov, ali pa morda zadostuje § 37 obrtnega reda?

9. Smejo li posestniki trgovskih obrtov jemati naročila na obrtne izdelke „po meri“, če ne dokažejo sposobnosti za dotični obrt?

10. Se li naj omeji oglasitev trgovskega obrta na določene vrste blaga?

11. a) Se li naj pri trgovini z rokodelskimi izdelki zahteva, da se poskrbi za razvidnost, od kod so izdelki?

b) Ali naj se za trgovino z rokodelskimi izdelki zahteva posebno dovoljenje?

c) Ali naj se taka trgovina pridržati izključno trgovcem?

C. Ponujanje blaga od hiše do hiše in prodajalnične podružnice.

12. Naj se še dalje komu dovoli, da ponuja svoje blago od hiše do hiše, ali naj se taka trgovina odpravi ali omeji in oziroma na katere predmete?

13. Se li sme dovoliti kakemu obrtnemu podjetju, da osnuje prodajalničnih podružnic, kolikor le hoče?

D. Obrtno pomočno osobje.

14. Če je mogoče in je li želeli, da se raztegnejo določbe VI. poglavja obrtnega reda (skrb za zdravje, počitki mej delom, nedeljski počitek, večerne in nedeljske šole, plačevanje mezde, delavska

knjižice, spričevala, sezname delavcev, delavski red, določbe o razrešenju delavskega razmerja in o mladostnih pomočnih delavcih itd.) na delavce, ki opravljajo najnavadnejša v članu V. odstavka a) razglasilnega patenta k obrtnemu zakonu označena dela (dninarско delo itd.)?

15. So li določbe §§ 96. a) in 96. b) sedanjim razmeram primerne ali je pa umestno še okrajšati delavsko dobo?

16. So se li delavske knjižice za podjetnike in delavce jednake koristne pokazale in je li želeti, da se pridržé?

17. Bi li bilo umestno in je želeti, da se §§ 96. a) in 96. b) obrtnega reda (najdaljša delavska doba, varstvo otrok in žensk tudi porabijo pri obrtnih podjetjih s tovarniško vrsto, v katerih dela nad 20 oseb, bodisi že pomočnih delavcev ali dninarjev?

18. a) Se li omejujoče določbe o porabi mladostnih delavcev mej 12. in 14. letom (§ 94. obrtnega reda) spolnujejo in se li njih izpolnjevanje oblastveno nadzoruje?

b) Bi li ne kazalo za vse trgovske pomožne osebe vpeljati določene najdaljše delavske dobe?

Se li s dosedanjimi določbami in njih izvrševanjem dosega smoter, katerega stavlja obrtni red gledé na spolnovanje učne pogodbe, obrtno izobrazbo učencev, njih нравstveno vzgojo, obisk cerkve, večernih in nedeljskih šol, in kako bi se mogel obisk obrtnih nadaljevalnih šol narediti obvezen?

20. Katere določbe o odpovedi za trgovsko pomočno osebo se naj vsprejmejo v obrtni red (član 61 trgovskega zakonika.)

E. Zadruga.

21. Na kak način naj se dopolni § 115 obrtnega reda ali premeni, da se olajša naprava ali zakup obrtnih podjetij ali potem zlasti naprava pomočnih strojev ali materiala za malo obrt v skupno porabo (§ 114. odstavka 1.)

22. Ali naj sme v bodoče obrtno oblastvo pri potrjevanju volitve zadrugaškega načelnika in načelnika pomočnega odbora kakor doslej postopati po svobodnem prevdaru (§ 119. odstavka 2 in § 120. odstavka 3) ali pa naj sme odreči potrdilo samo, če se pokaže, da dotičnik sploh ne sme voliti in voljen biti?

23. Se li naj dovoli naprava obrtnih (okrajnih, deželnih, državnih i. t. d.) zvez, ali pa osnuje obvezna organizacija?

24. Naj li ima zadruga pravico pritožiti se proti vsem odločbam obrtnega oblastva, zlasti kadar gre za to, da se komu spregleda dokaz sposobnosti, da se določi obseg obrtne opravičenosti, ali naj ima pritožba odločilni vpliv, če gre za podeljenje obrtne pravice komu?

F. Zavarovanje.

25. Seli naj raztegne zavarovanje proti nezgodam tudi na male obrtnike.

26. Kake želje so še

a) glede zadrugaških bolniških blagajnic,

b) glede zavarovanja učencev?

c) glede osnove obligatoričnih mojsterskih bolniških blagajnic?

G. Pomočniki, delajoči v svojih stanovanjih.

27. Je li želeti in če je mogoče prepovedati obrtnikom imeti obrtnike, ki delajo v svojih stanovanjih?

H. Nedeljski počitek.

28. Zadoščujejo li določbe o nedeljskem počitku. Kako se izvajajo? Kako naj se določbe o nedeljskem počitku premene? Kako naj se izvede nedeljski počitek zlasti pri trgovinskih obrtih.

I. Obrtni sveti, trgovinske in obrtne zbornice.

29. Jeli želeti, da se vpeljejo obrtni sveti in kako naj se organizujejo?

30. Naj li preidejo pravice, katere imajo sedaj trgovinske in obrtne zbornice, po obrtnem redu, na zadrugaške zveze, (vprašanje 23) ali obrtne svete (vprašanje 29), ki se osnujejo.

Cerkveni letopis.

Imena papežev po prerokovanju škofa Malahije.

(Spisal Jurij Benko.)

(Dalje.)

Ko napoči ta „doba tolažbe“, tedaj bo zavladal sveto cerkev papež „Pastor angelicus“

(„angeljski pastir“), ki bo angelj modrosti in kreposti, poslanec nebes, donšajoč jej mir, veselje in rast. Janez „od razpokane skale“ pravi o njem: „Toda Bog bo končal to trpljenje. Poslal bo namreč moža, obudil sveto živečega papeža, katerega se bodo celó angelji veselili. Ta od Boga razsvetljeni mož bo prenovil cel svet s svojo svetostjo in pripeljal vse k pravi veri, in potem bo vladal povsod strah božji s krepostjo in нравstjo. Privedel bo vse zbegane ovce nazaj v ovčjak, in potem bo le ena vera, ena postava, eno življenje, en krst na zemlji. Vsi ljudje se bodo med seboj ljubili in delali dobro, in zginil bo ves prepir in boj.“

Enako piše Janez Vatiğerro med drugim: „Izvoljen bo papež izmed onih, ki so odšli preganjanju cerkve. Božja volja ga bo imenovala in angelji bodo kronali tega pobožnega in popolnega moža (seveda ne v besednem smislu!). Bosonog bo pridigal in se ne bo bal nobenega kneza; spreobrnil bo skoro vse brezverce, zlasti Jude, in bo ena postava, ena vera, en krst, eno življenje“ itd.

Neki drug preroški glas pravi o tem papežu: „On in njegovi nasledniki se bodo imenovali angeljski pastirji.“

Naslednik temu svetemu papežu, o katerem pravijo nekateri, da bo vladal le štiri leta, imenoval se bo „Pastor et nauta“ („pastir in brodnik“). Za vlade njegovega prednika je zavladal mir po vsem svetu. Sedaj se začne velikansko misijonsko delo po vseh straneh. Po papeževem imenu slutimo lahko, da bo on sam prejadral vse morje, povsod oznanjajoč besedo božjo. Tedaj se bo popolno izpolnilo prerokovanje preroka Miheja: „Zgodi se v poslednjem času, da gora Gospodove hiše stoji na vrhu gorá, vzvišena nad griči, in k njej hité vsi narodi. Ne bo več pograbil meča narod zoper narod, in ne bodo se več vadili v bojevanju. Potem bo sedel vsakdo pod svojo trto in pod smokvinim drevesom, in nikdo ga ne bo motil. Usta Gospoda vojskinih trum so govorila! Zakaj vsi narodi bodo hodili, vsak v imenu svojega Boga.“ (Mih. 4. 1—5.)

Potem zasede stol sv. Petra papež „Flos florum“ („cvet cvetov“). Kaj znači ta izraz, vsakdo lahko sam ugane. Za vlade tega papeža doseže sv. cerkev cvet vseh cvetov, to je, svoj najlepši cvet, svoj vrhunec. Nje vlada je neomejena, noben sovražnik je ne preganja, noben notranji razkol je ne razdvaja. Cerkveno znanstvo je dospelo do vrhunca svojega razvoja, umetnost je dosegla v napredku skrajni cvet; v vseh narodih živé mnogi svetniki. Ljubezen vlada po vsem svetu; satan je vkovan v verige, da se ne more ganiti in ljudi zapeljati.

Doba teh treh papežev je najlepša doba sv. cerkve, to je najbrž ono „tisočletno kraljestvo“, o katerem govori sv. Janez v skrivnem razodenju (Apocal. 20. 2. etc.), in o katerem so učenjaki tekoma let tako različno sodili, n. pr. hilijasti.

Po tej primeroma jako kratki dōbi napoči zadnja, in sicer najstrašnejša dōba, „dōba obupnosti“. To se ne bo zgodilo kar hipoma, temveč polagoma se bo netila ona žarjavnica, ki je tlela pod pepelom za časa prejšnje dōbe, dokler ni vsplapola v strahovit plamen, ki bo vse uničil in požrl. Sv. katoliška cerkev kot prava nevesta Kristusova, z njim poveljčana, mora biti z njim tudi križana; tudi za njo mora napočiti dōba, ko bo zaklicala: „Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil?“ Toda, kakor je Kristus na križu s svojo smrtjo premagal pekel, tako bo tudi sv. cerkev s tem svojim trpljenjem in z zadnjo smrtno bolečino zmagala vse druge sovražne moči. (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 6. junija.

(Volitve v Trstu.) V tretjem razredu so zmagali s 1196 od 1032 glasovi konservativni kandidati, kandidatje progresivske stranke dobili so pa po 1002 do 910 glasov. Skrutinij je trajal v soboto pozno v noč. Vladni listi so veseli te zmage, ki pa ni posebno velika, če se pomisli, da v tem razredu volijo uradniki. — V drugem razredu pa so zmagali sami progresisti ter vdobili dve tretjini glasov. (Izlet pevskega zbora „Glasbene Matice“.) Pri večerajšnjem oznanilu pod tem naslovom se je piscu vrnila neljuba pomota, ki naj se blagovoli s tem popraviti. Popoldanski izlet pevskega zbora

„Glasbene Matice“ s posebnim vlakom v Kamnik ne bode v nedeljo 11. junija, kakor se je napačno pisalo, ampak v nedeljo 18. junija.

(Ogenj.) Z Breznice, 6. t. m.: Danes po noči je nastal velik ogenj v Zabreznici. Pogorelo je 12 hiš, mnogo živine in bajé tudi otrok in stara žena. Zaradi hudega vetra niso mogli kar nič rešiti. Iz Radovljice, Save, Begunj in Bleda so prihiteli požarne brambe, žal, da niso mogle mnogo pomagati, ker ni bilo vode. Začelo je goreti na nekem skednju. Med pogoreli je 9 kmetov in 3 kajzarji. Kdo je zažgal, se ne vé.

(Nesreče.) Dne 25. maja je prišel delavec J. Rifel v prevalskih fužinah na Koroškem pod veliko kolo, katero ga je čisto stlačilo. — V Knappenbergu je bik usmrtil v hlevu rudokopa S. Glatz-a, ki se mu je neprevidno bližal.

(Od Sv. Lucije.) Dne 29. maja dobili smo začasnega dušnega pastirja v osebi gosp. Bl. Bevka iz Podmeleca. Grom topičev je oznanjal prihod. Zelo pogrešali smo svojega duhovnika, zato smo ga čim bolj z veseljem sprejeli.

(Izpred porotnega sodišča) Včeraj so stali pred porotniki: Gregor Žerovnik, alias Košenkar zavoljo tatvine v cerkvi želimeljski, Rabič, poštni ekspeditor pri gosp. Fuchs v Kokri zaradi goljufije in Pavel Fajdiga, zavoljo tatvine. Dopoldne je bila izvršena edino le sodnijska obravnava proti Gregorju Žerovniku. Enajstkrat kaznovan zavoljo tatvine in enkrat zaradi nenravnosti v Monakovem je bil danes, dasi je tajil cerkveno tatvino, katero so mu natančno dokazali, vendar le soglasno spoznan krivim in so ga obsodili na 8 let težke ječe, s postom vsaki mesec; po prestani ječi ga pošljejo v prisilno delavnico. — Pri večerajšnji drugi obravnavi stal je pred porotniki 57letni postopač Pavel Fajdiga iz Malih Raven zaradi tatvine in goljufije. Poprej je bil že nič več ko devetkrat kaznovan zaradi tatvine. Tudi včeraj so mu prisodili šest let ječe in vsaki mesec post. — Za njim je bil na vrsti bivši poštni upravitelj v Kokri I. Rabič; zaradi izneverjenja denarjev v uradu. Dobil je pet let ječe.

(Drugo porotno zasedanje v Celovcu) se vrši od 12. do 20. jun. Obtoženi so 4 radi poboja, 1 radi detomora, 3 radi tatvine, 2 radi ropá, 1 radi požiganja, 1 radi goljufije, 2 radi umora, — vkupe 14 hudodelcev.

(Prvi izkaz dobrotnikov) nove cerkve presvete Trojice v Trnpi na Notranjskem. Darovali so p. n. prevzvišeni knezoškof dr. Jakob Missia 100 gold. preč. g. prelat dr. Janez Kulavie 5 gld.; g. župnik in svetnik v Slavini Janez Sajovic 20 gld., prof. Jožef Klemenčič 25 gld., župnik na Unci Franc Klemenec 10 gld., župni upravitelj v Rovi Alojzij Stare 10 gld., neimenovani gospodje iz Ljubljane 3 gld., 2 gld., 2 gld., 1 gld., neimenovani iz Grada 50 gld., gosp. kapelan v Trebelnem Jožef Gregorič 3 gld. Farni urad v Kapfenbergu 25 gld. Neimenovani iz Solnograda 5 gld. Neimenovani v Falknoru 5 gld., gosp. dekan v St. Leonhardu na Koroškem Henrik Angerer 3 gld. Neimenovani v Skofji Loki 3 gld. Neimenovani z Dunaja 1 gld. 39 kr. Duh. urad blizu Pulja 5 gld., gosp. kapelan Janez Lesar iz Slavine 5 gld., Franc Binder, logar, 2 gld. Po „Zgodnji Danici“: gospod župnik Anton Klemen v Šmartnem pri Kranju 5 gld., gosp. Fran Tavčar iz Besnice 1 gld., J. S. iz Ljubljane 5 gld., gosp. župnik iz Štange Mihael Sajé 1 gld., p. n. prošt g. dr. Anton Jarc 10 gld., gospod župnik iz Koroške Bele Aug. Turk 2 gld., in neimenovani 12 gld. Vse skupaj sprejel sem od tujih dobrotnikov 321 gld. 40 kr. K temu spadajo različne zbirke med duhovnjaki samimi, ki znašajo 248 gld. 10 kr. Toliko se je nabralo med njimi v enem četrletju vkljub temu, da so, da bi se izognili prihodnjim in so večjih stroškov, jako lepo popravili prostovoljno vse kuračijsko poslopje in plačali šestoro zidarjem, mizarjem, slikarju, kamnoseku in kovaču svoto nad 400 gld. Ako pa zraven premislimo trudopolno delo pri prepeljavanju kamenja iz razvalin cerkve presv. Trojice — moramo se po pravici zavzeti nad požrtvovalnostjo ubogih a jako poštenih in za čast Božjo vnetih trnjskih duhovnanov: Trnjanov, Klenjanov in Paličjanov. To vse jasno dokazuje, da so vredni darov, ki se jim milostljivo pošiljajo. V imenu hvaležnih duhovnanov kličem vsem dosedanjim dobrotnikom stoterno: „Bog plati“ in priporočam jih najtopleje v blagi spomin in usmiljeno podpiranje pri vzvišenem, za njih pičlo premoženje jako velikem pa neobhodno potrebnem delu. Ob enem se iz srca zahvaljujem p. n. gospodu pisatelju Slovence-

vega podlistka „Trojiški vrh“ za lepo priporočilo naše nove cerkve in prav uljudno vabim ga v obiskavo mu ljube in mile cerkvice sv. Elije in Trojiških razvalin. Trnje, dne 4. junija 1893. Fran Lakmayer, kurat.

(Izjava) ob tódobnih bogatih kroninih darovih iz vseh slovenskih pokrajin nam je določno nemogoče koj spotoma objavljati imen čč. darovalek in darovalcev. A tudi te udvorljivostne dolžnosti do blagosrénih Slovencev opustili ne bomo; ker sčasoma priobčimo vsa dotična čč. imena v onih časnikih, ki bodo volje tiskati teh naših precej obširnih kroninih zahval. Toliko na vsestransko znanje. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Radovljiško učiteljsko društvo) ima svoj letni zbor 25. junija na Dovjem.

(Radodarni ameriškanski Slovenci.) Za cerkev sv. Antona na Krasincu v fari Podzemelj nabralo se je pri ameriškanskih Slovencih v Butte City 352 gld.

(Obesila) se je v ponedeljek dopoldne neka ženska na Placuti v Gorici na ruto za vratmi v vlastnej sobi. Upala je službe. Gmotna revščina jo je baje dovedla do osodepolnega koraka. Obleke zapustila je baje veliko, lepo pospravljene v kovčeg, denarja pa nič. Kot mrtič bila je kakor živa. Odpeljali so jo med raznimi zabavljivimi opazkami radovednega ljudstva v mrtvašnico. Gabi se že človeku pisati in čitati o samoumorih.

(Samomor.) Blizu Sachsenburga na Koroškem obesil se je 46letni posestnik J. Primas.

(Gunduličeva slavnost v Dubrovniku.) Dne 26. junija t. l. odkrijejo spomenik največjega hrvatskega pesnika Ivana Gunduliča v staroslavnem Dubrovniku. — Da se te izredne slavnosti udeleži temveč ljudij, osnoval se je v Zagrebu meščanski odbor za potovanje v Dalmacijo. Ako se oglasi dovolj udeležencev, naj bo ta odbor lloydov parnik na sedem dnij. Mej tem časom navzoči so udeleženci slavnosti v Dubrovniku, na potu si pa ogledajo Boko Kotarsko, Lokrum, Split, Solin, Trogir, Sibenik in Zader. — Vsa pot po morju sem in tja (postrežba, vožnja, hrana) velja za osebo 65 gld. za sedem dnij. — Zglasiti se je pri Fr. Arnoldu, predsedniku hrvatskoga pjevačkoga saveza v Zagrebu. — Parobrod odpluje z Reke 24. junija ter se vrne 30. junija.

Tristoletnica zmage pri Sisku

22. junija 1893.

Solska slavnost ob tristoletnici zmage pri Sisku, dne 22. junija 1893, dopoldne ob 10. uri v veliki dvorani filharmoničnega društva. Vspored: 1. Rih. Wagner: „Vstop gostov“ iz „Tanhäuserja“. Svira vojaška godba. 2. I. Himmel: „Molitev med bitvo“. Pesem Th. Körnerjeva, poslovenil Ant. Funtek Slovensko in nemško petje s spremljevanjem vojaške godbe. 3. „Mea Kulp“. (22. junija 1593 l.) Balada A. Aškerčeva. Deklamacija. 4. Ant. Foerster: „Danes je taisti dan“. (Slavnostne koračnice I. del.) Slovenska narodna pesem. Slovensko petje s spremljevanjem vojaške godbe. — V zvezi s tem: 5. Ant. Foerster: „Kranjska slavnostna koračnica. (II. del.) Svira vojaška godba. 6. „Pesem od Dunaja“. (1683. l.) Slovenska narodna pesem. Deklamacija. 7. „Prinz Eugenius, der edle Ritter“. (1717. l.) Pesem Freiligrathova. Deklamacija. V zvezi s tem: 8. „Prinz Eugen, der edle Ritter“. Nemška narodna pesem. Nemško petje s spremljevanjem vojaške godbe. 9. Ant. Foerster: „Oj stojaj, stojaj, Beligrad“. (1789. l.) Slavnostne koračnice III. del. Slovenska narodna pesem. Petje s spremljevanjem vojaške godbe. 10. I. Schmidt: „Filipovič-koračnica“. (1878. l.) Svira vojaška godba. 11. J. Haydn: Cesarska pesem. Slovensko in nemško petje s spremljevanjem vojaške godbe.

Te šolske slavnosti se z blagohotnim sodelovanjem slavne godbe c. in kr. pešpolka št. 17. FZM. baron Kuhn udeležé: Prva in druga slovenska mestna šola, mestna nemška šola, privatna šola nemškega šolskega društva, ljudski učenci Waldberjevega zavoda, in privatna šola deškega sirotišča „Collegium Marianum.“

Za ta del slavnosti se izdadó posebna povabila.

Telegrami.

Dunaj, 6. junija. Cesaričinja-vdova Štefanija je včeraj zjutraj odšla na dvamesečno potovanje na Dansko, Švedsko in Norveško.

Dunaj, 6. junija. Ogerske delegacije odsek je vzel na znanje vojnega ministra pojasnila na Horanszkega vprašanje o njegovem ukazu gledé članstva rezervnih častnikov pri dijaških društvih.

Zagreb, 5. junija. Državni in deželni poslanec Štefan Josipović je danes v Veliki Gorici za vodenico umrl.

Inomost, 5. junija. V selu Nassenraith je požar uničil 42 hiš in gospodarskih poslopij. 66 oseb je brez strehe. Cerkev so rešili.

Kreuznah, 5. junija. Včeraj je v Kirnu koblenškega okroga razletel se v mestu voz smodnika. Dve osebi mrtvi, tri težko in deset lahko ranjenih in kacihi trideset hiš je poškodovanih.

Umrli so:

2. junija. Marija Trontel, delavčeva žena, 73 let, Opekarska cesta 15, marasmus senilis. — Matija Wolbank, delavec, 18 let, Poljanski nasip 50, tuberculosis pulm.

3. junija. Anton Knoblohar, krojač, 49 let, Žabjak 2, tabes dorsalis. — Norbert Klenka, postajskega nadzornika sin, 1 leto, Streliške ulice 5, božjast. — Stanislav Mahorč, posestnikov sin, 1 mesec, Gruberjeve ulice 3, vnetje.

3. junija. Blaž Habe, bivši strojnik, 74 let, sv. Petra cesta št. 46, kap.

V bolnišnici:

1. junija. Lorenc Steržisar, delavec, 62 let, pyaemie. 2. junija. Anton Perne, delavec, 22 let, legar. 3. junija. Marija Čmak, delavka, 27 let, jetika. — Tomaž Prošenc, gostač, 70 let, plućnica.

Tuji.

2. junija.

Pri **Maliču:** Dr. Wiedenfeld, odvetnik; Ivanovits; dr. Caligaris; Steiner, trgovec; Heinrath, Gorulscheg, zasebnika; Bachrach, tehnik, z Dunaja. — Loy, zasebnik, s hčerjo, in Mufit, potovalec, iz Kočevja. — Pamer, potovalec, iz Trsta. — Illman, potovalec, iz Prage. — Baršič iz Varaždina. — Giordani, in Rosenberg s soprogo in hčerjo, iz Berolina. — Braune, zasebnik, iz Solnograda. — Rottleuthner, rudniški komisar, iz Gradca.

Pri **Slonu:** Weiss, potovalec, in Hieber, trgovec, iz Gradca. — Königer, trgovec, iz Eipela. — Seunig iz Ljubljane. — Hahn, Ostersetzer, trgovec; Hofman, potovalec, z Dunaja. — Fodor in dr. Nee iz Opatije. — Vlah, generalni tajnik, iz Prage. — Birk iz Amerike. — Kušar, vrednik, iz Gorice. — Steiner, logarski svetnik, s soprogo in hčerjo, iz Inomosta.

Pri **Južnem kotodvoru:** Meneghello, gimn. prof., iz Lesine. — Geburth s soprogo z Dunaja.

Pri **avstrijskem caru:** Alešovec, slikar, iz Opatije. — Engel iz Gradca.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.		737 0	14.2	sl. vzh.	oblačno	
5. u. pop.		736 3	21.2	sl. zapad	"	0 00
9. u. zveč.		737 0	16 4			

Srednja temperatura 17.3° za 0.5° pod normalom

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(108) 18 zobozdravnik

pri Hradeckega mostu I. nadstr.

Velika zaloga vina.

Dominik Trojanšek,

veliki posestnik,

v Gorici, Via Municipio št. 8,

priporoča s posebno čast. duhovščini in drugim gospodom, ki želé imeti v restnici **zanesljivo** 133 16—16

dobro vino

belo in črno. Vsem naročiteljem vina zagotavljam najnižje cene in najboljše blago. Imam izvrstno „rebulo“ iz goriske okolice, posebno dobro istrijsko vino „teran“ in posebno izvrsten „refoško“ v steklenicah iz l. 1889.

Pokušnja pošilja se prosto.

Natorni istrijski črni teran.

6^ono bolgarsko državno hipotekarno posojilo 1892. l. v zlatu.

Zajamčeno s prvo hipoteko na železnicah Ruščuk-Varna, Kaspičan-Sofija-Kistendil in pristanišči Burgas in Varno.

Popolnoma davka in pristojbin prosto za zdaj in za zmeraj.

Povračljivo al pari v polletnih žrebanih v 33 letih.

Se ne more konvertovati do 1898. leta.

Mejnarodni naložni papir, kotovan na Dunaju, v Berolinu, Amsterdamu in Genfu.

Se obrestuje po sedanjem kurzu s 6.30 %. 50 8

Menjalna delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstr. 75 B.

Koverta s firmo

priporoča

Katoliška Tiskarna

po nizkej ceni.

Dunajska borza.

Dne 6. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 30 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 „ 10 „
Zlata renta 4%, davka prosta	117 „ 35 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 „ 50 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	995 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	344 „ — „
London, 10 funtov strl.	122 „ 95 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 78 1/2 „
Cesaraki cekini	5 „ 85 „
Nemških mark 100	60 „ 10 „

Dne 5. junija.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 15 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 „ 25 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	164 „ 50 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	193 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. ovr. zem. kred. banke 4%	98 „ 80 „
Zastavna pisma	100 „ — „
Kreditne srečke, 100 gld.	196 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	67 „ — „

4% srečke dunajske parobrodne družbe	141 gld. — kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	71 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 80 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 „ 50 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2955	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	— „ — „
Papirnih rubeljev 100	130 „ — „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izkrebanju najmanjše dobitke. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili vseh gospodarskih in finančnih stvarah, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.